

1. Na Si - ó - nu se čest ti dá - vá,
tam to - bě lid tvůj chvá - lu vzdá - vá,
ó Bo - že, Pa - ne náš, Tam k to - bě
že hří - šné při - jí - máš.
bu - dou při - chá - ze - ti i ji - ní
o - de - všad, tys ho - tov pros - by
vy - sly - še - ti, v své lás - ce k nim se znát.

2. Vin našich hrozně rozhojnění, / jež se nás zmocňuje, /
i všechna naše přestoupení / tvá milost shlazuje. / Je blažen,
koho vyvoluješ / a k sobě přivádíš, / též v chrámu svém jej
posazuješ, / svým dobrým provázíš.

3. V tvém domě budem nasyceni / vším dobrým v hojnosti, /
v chrámu tvém najdem potěšení / ze slova milosti. / Hle, věci
předivné nám dává / tvé poznat zjevení, / tvé království je
naše sláva, / ó Bože spasení.

4. Ty upevňuješ mocně hory / jsa silou opásán, / svět celý i se
svými tvory / se bázní otrásá. / Sám ty zvuk moře ukrocuješ, /
i jeho ječení, / národy světa utiňuješ / při jejich bouření.

5. Svou láskou navštěvuješ zemi / a deštěm svlažuješ, /
svým požehnáním, dary všemi / ji obohacuješ; / brázdy její
ty urovnáváš, / záhony pěstuješ, / všem plodům požehnání
dáváš, / když vláhu daruješ.

6. Ty korunuješ v laskavosti / úrodou každý rok, / tvá šlápěj
svědčí o milosti, / o lásce každý krok. / Když přehojně tak
práci naší / v své žehnáš štědrosti, / kéž se jen k tobě zpěvy
vznáší, / co obět vděčnosti.

t: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1876 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Pseaumes octante trois de David, 1551